

Det er jo rigtigt, at når man forhøjer en renteprocent, og man forhøjer den både over for virksomheder og personer, jamen så virker det jo skadeligt for forbrugerne.

Kl. 16.45

Men nu synes jeg, man skal huske på, at sigtet med forhøjelsen jo netop er at forhindre forsinkelse af betaling. Det er faktisk en lov, som primært går ud på at styrke kreditorernes stilling, og det må så altså nødvendigvis gå ud over de debitorer, som er forsinkede med deres betaling.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg tror ikke, at nogen synes, det er urimeligt, at man skal betale en vis rente, når man ikke kan betale til tiden. Men det glæder mig dog trods alt, at hr. Freddy Dam er enig i, at det altså er en 28 pct.s stigning, man rent faktisk her giver forbrugerne, og det synes vi er dybt problematisk.

Jeg kan godt se, at hr. Freddy Dam ved første behandling siger, at det er uproblematisk, selv om forhøjelsen er på 28 pct. Vi synes, det er dybt problematisk, at et menneske, som i forvejen har svært ved at skulle betale den gæld – det er ikke nødvendigvis ringe betalere, det er ikke nødvendigvis mennesker, der ikke ønsker at betale deres gæld – for at få en harmonisering til noget, som ikke har noget med det her at gøre, pludselig skal have en stigning på 28 pct. Det synes vi er så ringe en forbrugerpolitik. Vi synes, det er så uacceptabelt over for forbrugerne.

Det er derfor, vi har stillet ændringsforslaget.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det her lovforslag har haft en temmelig grundig behandling, ikke mindst i Retsudvalget, hvor der er blevet stillet en lang række spørgsmål.

Men jeg må sige, at jeg kan ikke genkende det billede, som fru Lissa Mathiasen forsøger at give af, hvem det er, det her lovforslag egentlig kommer til at omfatte, herunder også hvem det er, de ændringsforslag, som Socialdemokratiet har stillet, rent faktisk kommer til at gavne.

Det, som jo er sandheden og sagen i en nøddeskal, er, at de ændringsforslag, som fru Lissa Mathiasen også talte om, som angik indførelsen af et absolut loft på 400 kr., vil medføre, at kreditoren i forbrugerforhold i modsætning til gældende ret ikke kan kræve nogen betaling af inddrivelsesomkostninger ud over rykker- og inkassogebyrer.

Det betyder, at en forbruger, der undlader at betale til tiden, nu bliver fritaget for at erstatte

kreditor selv rimelige og relevante inddrivelsesomkostninger ved udenretlig inddrivelse, det vil sige, inden sagen overgives til domstolene.

Det vil altså sige, at den lille mand, som Socialdemokratiet i denne sag med ændringsforslaget forsøger at tilgodese, ja, det er den mand, der ikke gider betale sine regninger. Hvorimod de forbrugere, der betaler regningerne til tiden, ja, de kan så få lov til at bære den ekstra del af omkostningerne, som Socialdemokratiet åbenbart ikke mener at de, der skylder penge, og som nægter at betale dem, egentlig ret og rimeligt selv burde dække.

Jeg mener, at det ændringsforslag, som angår indførelsen af et absolut loft, kan skabe meget store problemer. Jeg tror, det får den uheldige konsekvens, såfremt det skulle blive vedtaget, at kreditorerne – det ville jeg gøre, hvis jeg var kreditor – langt hurtigere, end det er tilfældet i dag, ville anmode om, at der blev indgivet stævning mod forbrugeren, hvorefter sagen overgives til domstolene. Det har nemlig den smukke konsekvens, at så kan kreditor få erstattet advokatudgifterne via retsplejelovens regler om tildeling af sagsomkostninger. Det fremgår også klart af lovforslaget.

Det vil altså sige, at vi egentlig lige pludselig får en praksis, hvor kreditor for bare at få dækket en lille smule af de omkostninger, der er forbundet med at få penge inddrevet fra personer, der ikke gider betale deres regninger, skal til at belaste domstolene osv.

Jeg har meget svært ved at se, at det her skulle være noget, der gavtede forbrugersikkerheden. Socialdemokratiets forslag vil alene have den effekt, at dårlige betalere og skyldnere slipper billigere. De, der betaler deres regninger, kan få lov at bære en del af omkostningerne for dem, der ikke gider at betale dem.

For så vidt angår det andet ændringsforslag, der handler om at fastholde differentierede morarentesatser, må jeg også sige, at dér undrer det mig, at Socialdemokratiet finder det så nødvendigt, at vi skal til at køre med mange forskellige systemer.

Jeg tror, at det her vil blive en voldsom belastning af domstolene. Domstolenes behandling i dag er jo ofte behandlinger, hvor man bruger udeblivelsesdomme. I de sager er det normalt ikke sådan, at man har oplysninger om, hvilken type aftale der er indgået. Men såfremt Socialdemokratiets ændringsforslag blev vedtaget, ville det medføre, at man skulle til at skelne imellem,